Dá bhfaighfeá bás inniu, an bhfuil tú 100% cinnte go rachfá chun na bhflaitheas? Is féidir leat a fhios go cinnte.

Ar an gcéad dul síos deir an Bíobla gur peacaigh sinn go léir – óir pheacaigh gach éinne, agus is gearr ar ghlóir Dé sinn. Mar sin táimid go léir ciontach as a bheith ag bréagadh, ag goid nó ag coveting. Agus deir an Bíobla go bhfuil pionós ann le haghaidh ár bpeacaí. "Oir is é pá an pheaca an bás" - Ní hé seo amháin tagairt do bhás coirp, ach freisin don dara bás in ifreann. - Agus beidh a pháirt ag na bréaga uile sa loch a lasann le tine agus ruibh, is é sin an dara bás. Mar sin de réir an rann seo, tá ifreann tuillte againn go léir mar phionós ar ár bpeacaí. Táimid go léir a ndeor, agus rinneamar go léir rudaí níos measa ná bréag. Is gearr uainn go léir foirfeacht Dé. Ní féidir le méid ar bith dea-oibreacha an olc atá déanta againn a chealú.

Ach tá dea-scéal ann – is é bronntanas Dé an bheatha shíoraí trí Íosa Críost ár dTiarna. Mar sin toisc go bhfuil grá ag Dia dúinn níl sé ag iarraidh orainn dul go hlfreann chun íoc as ár bpeacaí féin - is é sin an fáth gur sheol Sé Íosa Críost a Mhac le bheith mar propiation (nó mar íocaíocht) ar ár bpeacaí. Is é Íosa Mac Dé agus tá sé chomh maith Dia follasach san fheoil. (Oir tá triúr a bhfuil taifead orthu ar neamh : an tAthair, an Briathar, agus an Spiorad Naomh, agus an triúr is ceann amháin). Is é Íosa an Briathar (Dara pearsa na Tríonóide). Rugadh é de mhaighdean, Rinne sé míorúiltí, Mhair sé saol foirfe gan pheaca agus deir an Bíobla go bhfuair Sé bás ar an gcrois ar son ár bpeacaí, gur adhlacadh é, go ndeachaigh sé go hifreann ar feadh 3 lá agus 3 oíche, agus go d'éirigh sé arís an tríú lá chun íoc as ár bpeacaí go léir agus chun sinn a shábháil ó ifreann. Nuair a fuair Íosa bás ar son do chuid peacaí agus mo chuid peacaí, tá sé díreach amhail is dá mbeadh sé déanta aige - bhí sé á phionósú inár n-áit (). Mar a rinne Sé (Dia an tAthair) é (Íosa) le bheith ina pheaca ar ár son (ciallaíonn sé sin gur ghiùlain sé ár bpeacaí agus go bhfuair sé bás inár n-áit, d'íoc sé an méid atá dlite againn do Dhia as ár bpeacaí), chun go ndéanfaí an fhíréantacht orainn Dé ann (nó i bhfocail eile, go bhféadfaimis a fhógairt mar cheartas os comhair Dé mar gheall ar a chuid oibre críochnaithe amháin).

Deir an Bíobla gur bronntanas é slánú. "Oir trí ghrásta a shábháiltear sibh trí chreideamh; agus sin ní díbh féin; is bronntanas Dé é. Ní as oibreacha, ar eagla go mbeadh aon fhear bródúil".

Ós rud é gur bronntanas é an tslánú (agus go mbíonn bronntanais saor in aisce i gcónaí), ní gá dúinn aon rud a thabhairt mar chúiteamh (ní ó oibreacha é, ní as ár ndéanta féin). Is bronntanas gan tuillte é. D'íoc Íosa an praghas iomlán dár slánú lena bhás, a dhoirteadh fola agus a aiséirí. Ciallaíonn an focal grásta "rud nach bhfuil tuillte againn" (cuimhnigh, tá ifreann, ní slánú tuillte againn). Agus ciallaíonn creideamh "cad a bhfuil muinín againn a shábháil". Leanann an Bíobla ar aghaidh ag rá: "Ach don té nach n-oibríonn, ach a chreideann ann a dhlisteanaíonn na daoine neamhdhiadhúla, déantar a chreideamh a áireamh mar fhíréantacht." Mar sin sábhálfar an té a stopann ag obair chun slánú a thuilleamh. Níl baint ar bith ag an tslánaithe le saothair agus tá sé go hiomlán saor in aisce.

Is é an rud amháin a deir an Bíobla nach mór dúinn a dhéanamh chun a shábháil: "Creid sa Tiarna Íosa Críost, agus beidh tú a shábháil". Is é is brí leis an bhfocal creid ná muinín a bheith agat – ní hionann é agus a chreidiúint go bhfuil Íosa ann, ach muinín a bheith aige as chun sinn a shábháil go pearsanta. Ciallaíonn creidiúint ann go gcuirfimid ár gcreideamh agus ár muinín go léir ina bhás, ina adhlacadh agus ina aiséirí mar íocaíocht iomlán ar ár bpeacaí (a ráthaíonn an bheatha shíoraí dúinn). Ní deir sé go gcaithfidh tú aithrí a dhéanamh de do chuid peacaí go léir, nó a bheith

baisteadh, nó gabháil le heaglais, nó coinnigh na haitheanta, nó bí i do dhuine maith - ní deir sé ach creid. Agus nuair a chreideann tú ar Chríost, beidh tú a shábháil go deo. "Ge b'e neach a chreideann ann nach gclisfeadh sé, ach go mbeadh an bheatha shíoraí aige" - Tabhair faoi deara a deir, "an té a chreideann" ní cibé duine atá maith go leor (toisc nach bhfuil aon duine maith go leor chun dul chun na bhflaitheas ar a thuillteanas féin - táimid go léir tar gearr). Sin an fáth nuair a fhaigheann tú Críost, ní bheidh tú bás a fháil (toisc go dtugann sé duit an bheatha shíoraí, ní saol sealadach) - Íosa a dhéanann an shábháil AGUS a choimeád - go léir.

Is é ár bpáirt sa tslánú ach creidiúint ann mar ár Slánaitheoir agus maitheann Sé ár bpeacaí go léir san am atá thart, san am i láthair agus sa todhchaí. Deir an Bíobla fiú bás, ní dhéanf**áighsatangaliúnariadheastþáoslaídhraísdhraísdhraísdhraísdhraís**

Mar sin féin, smachtóidh Dia a leanaí as a bpeacaí ar an domhan seo, ach is cuma cad a dhéanann siad ina dhiaidh sin, ní féidir leo an bheatha shíoraí a chailleadh. Toisc go bhfuil fíréantacht barúlach (nó foirfeacht) Chríost faighte acu – feiceann Dia na creidmhigh chomh ceart agus atá Íosa – tá sé díreach amhail is nár pheacaigh siad riamh. (Air d'fhírinniú go saor óna ghrásta tríd an bhfuascailt atá i gCríost Íosa: :). Ní féidir é sin a dhéanamh ach toisc go bhfuair Críost bás ar son na n-éagoithe.

Mar sin is é an t-aon rud a chaithfidh tú a dhéanamh chun bronntanas na beatha síoraí a fháil ná glaoch ar Íosa trí chreideamh - Má admhaíonn tú le do bhéal an Tiarna Íosa (ciallaíonn sé sin iarraidh air tú a shábháil), agus creidfidh tú i do chroí D'ardaigh Dia ó mhairbh é, beidh tú a shábháil. Óir cibé duine a ghlaonn ar ainm an Tiarna, beidh sé slán.

Mar sin má chreideann tú gur peacach thú, daortha go hifreann, agus má chreideann tú nach bhfuil slánú ach trí chreideamh i mbás, i n-adhlacadh agus i aiséirí Chríost mar íocaíocht iomlán ar do pheacaí (agus nach bhfuil sé bunaithe ar do mhaitheas féin. nó iarrachtaí – ach amháin trí fhuil Íosa), agus nach féidir é a chailleadh go deo (trí bpeaca nó easpa dea-oibreacha), is féidir leat a dhéanamh arís i mo dhiaidh:

A Íosa a chara, tá a fhios agam gur peacach mé, agus go bhfuil dul go hlfreann tuillte agam, ach creidim go bhfuair tú bás ar an gcrois ar mo shon, agus gur eirigh leat arís chun íoc as mo pheacaí go léir. Le do thoil a shábháil dom anois, agus tabhair dom an bheatha shíoraí. Tá muinín agam asat i d'aonar mar mo Shlánaitheoir – seachas mo chuid saothair. Go raibh maith agat as mé a shábháil, Amen.

Mar sin má tá tú ag glaoch ó chroí ar Íosa agus i gceist agat go paidir, tá tú shábháil go deo. Tabharfaidh Dia luach saothair don mhaith a dhéanann tú tar éis duit a bheith sábháilte, ach ní dhéantar ach an slánú trí bheith ag brath ar Chríost seachas gach rud eile. Tá sé bunaithe ar ghealltanas Dé, agus ní ar do dhílseacht féin.

An té a chreideann sa Mhac, tá an bheatha shíoraí aige.

Is féidir leat lá an tslánaithe a scríobh síos inniu. Comhghairdeachas.